

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Radky Panáčkové a soudkyň JUDr. Heleny Krejčí a JUDr. Ivany Wontrobové v insolvenční věci dlužníka **Romana Čechmánka**, nar. 2.3.1971, bytem Zlín, Valy I 5321, PSČ: 760 01, identifikační číslo osoby: 46284176, za účasti **Krajského státního zastupitelství v Brně**, Brno, Mozartova 3, PSČ 601 52, o zproštění funkce insolvenčního správce, o odvolání 1) JUDr. Josefa Cupky, Trojanova 18, Praha 2, PSČ: 120 00, identifikační číslo osoby 14897857, 2) dlužníka Romana Čechmánka, 3) věřitelského výboru dlužníka, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 16.9.2015, č.j. KSBR 29 INS 33609/2013-B-116,

t a k t o :

I. Odvolání věřitelského výboru, pokud směřovalo proti bodu III. výroku, se **o d m í t á**.

II. Usnesení soudu prvního stupně se v bodech I. a II. výroku **p o t v r z u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným usnesením soud prvního stupně zprostil JUDr. Josefa Cupku funkce insolvenčního správce dlužníka a novým insolvenčním správcem ustanovil JUDr. Jaroslava Brože, MJur., Marie Steyskalové 767/62, Brno, PSČ 616 00, identifikační číslo osoby 72480645 (výroky I. a II.). Zproštěnému správci uložil,

aby bez zbytečného odkladu, nejdéle ve lhůtě 7 dnů od doručení usnesení, splnil povinnosti dle ustanovení § 31 odst. 6 insolvenčního zákona (výrok III.).

V odůvodnění usnesení soud zrekapituloval skutečnosti o odvolání soudem ustanoveného insolvenčního správce Steska – Kavřík v.o.s. na první schůzi věřitelů a ustanovení JUDr. Josefa Cupky novým insolvenčním správcem, který soudu dne 23.6.2015 oznámil, že k předání dokladů odvolaným správcem došlo dne 17.2.2015. Soud vyzval JUDr. Josefa Cupku (dále též jen „zproštěný správce“) ke splnění povinnosti dle § 36 odst. 2 insolvenčního zákona usnesením ze dne 16.7.2015 ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení, zpráva byla soudu podána dne 3.8.2015. Zproštěný správce sdělil, že dne 19.6.2015 byl v souladu s pokyny zajištěných věřitelů prostřednictvím soudního exekutora JUDr. et. Mgr. Jiřího Leskovjana, LL.M. zpeněžen veškerý nemovitý majetek dlužníka, s výjimkou nemovitostí zapsaných na LV č. 15057 pro k.ú. Prostějov a nemovitostí zapsaných na LV č. 6846 pro k.ú. Holešov, a to za cenu 26.615.105 Kč. Vydražitelem se stala společnost SYNOT REAL ESTATE, k.s., identifikační číslo osoby 26221276. Dále soud usnesením ze dne 12.8.2015 vyzval zproštěného správce ke splnění povinnosti dle ustanovení § 283 odst. 4 insolvenčního zákona, ten reagoval podáním doručeným soudu dne 20.8.2015, kdy předložil listiny dokládající zpeněžení majetkové podstaty. Na tomto základě soud dovodil, že zproštěný správce porušil povinnost dle § 36 odst. 2 a § 283 odst. 4 insolvenčního zákona, neboť nejméně jednou za 3 měsíce nepředložil soudu zprávu o své činnosti a písemnosti dokládající zpeněžení majetkové podstaty nepředložil neprodleně poté, co došlo ke zpeněžení. Z doložených listin vzal soud za zjištěno, že dne 7.5.2015 uzavřel insolvenční správce se soudním exekutorem JUDr. et. Mgr. Jiřím Leskovjanem, LL.M. smlouvu o provedení dražby dobrovolné, podle které byly nemovitosti sepsané do majetkové podstaty zapsané na LV č. 14955 a LV č. 8530 pro k.ú. Zlín, na LV č. 2581 a LV č. 2416 pro k.ú. Čeladná, na LV č. 5706, LV č. 5907 a LV č. 5908 pro k.ú. Holešov, na LV č. 7181 pro k.ú. Zlín a na LV č. 1604 pro k.ú. Topolná draženy jako jeden celek. Dále předložil pokyn zajištěného věřitele PASSVILAN plus, a.s. (dále též jen „PASSVILAN“) ke zpeněžení nemovitostí a souhlas věřitelského výboru s tímto způsobem zpeněžení nemovitostí. Dražené nemovitosti z pohledu hmotného práva netvoří jeden celek, neboť se nejedná o soubor věcí, nemají stejný charakter a stejný účel a nejsou funkčním celkem (v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28.2.2006, sp. zn. 33 Odo 447/2004). Podle usnesení o příklepu byly nemovitosti vydraženy vydražitelem SYNOT REAL ESTATE, k.s. se sídlem Sokolská 541, Praha 8, PSČ 180 00, identifikační číslo osoby 26221276 (dále též jen „vydražitel“). Z těchto skutečností soud dovodil, že pokud insolvenční správce neodmítl pokyn zajištěného věřitele PASSVILAN ke zpeněžení nemovitostí jako celku, neodmítl jeho pokyn i ohledně nemovitostí, ke kterým věřiteli PASSVILAN nesvědčilo zajištění a neodmítl pokyn, kterým byla dražební jistota stanovena ve výši 15.000.000 Kč, nepostupoval s odbornou péčí tak, aby bylo dosaženo co nejvyššího uspokojení věřitelů, ale upřednostnil zájem jednoho věřitele. Zproštěnému správcovi mělo být zřejmé, že podmínka dražební jistoty ve výši 15.000.000 Kč limituje okruh zájemců o nabytí zpeněžovaného majetku a že dražba „může být připravována pro

konkrétního předem známého zájemce“. Dále soud ze soupisu majetkové podstaty zjistil, že nemovitý majetek zapsaný na LV č. 2581 a č. 2416 pro k.ú. Čeladná, na LV č. 5907 a č. 5908 pro k.ú. Holešov a na LV č. 7181 pro k.ú. Zlín je ve společném jmění dlužníka a jeho manželky Dagmar Čechmánkové, podíl ve výši id. $\frac{1}{2}$ je zapsán v majetkové podstatě manželky dlužníka a právo na uspokojení ze zajištění k němu v insolvenčním řízení manželky uplatnil věřitel PASSVILAN. O rozsah majetkové podstaty je veden incidenční spor zahájený vylučovací žalobou odvolaného insolvenčního správce dlužníka Steska – Kavřík, v.o.s. Podle soudu zproštěný insolvenční správce nepostupoval svědomitě a s odbornou péčí, pokud v rozporu s insolvenčním zákonem zpeněžil nemovitý majetek sepsaný do majetkové podstaty dlužníka, ačkoliv je veden spor o to, v jakém rozsahu tento majetek do jeho majetkové podstaty spadá, byť se nejedná o situaci dle ust. § 225 odst. 4 insolvenčního zákona. Porušení shodné povinnosti spatřuje soud i ve skutečnosti, že dle pokynu zajištěného věřitele PASSVILAN zpeněžil zproštěný správce i majetek, který je předmětem zajištění pro pohledávky zajištěného věřitele SYNOT W, a.s. (dále též jen „SYNOT W“), jehož pokyn ke zpeněžení nebyl soudu přes výzvu předložen, a dále majetek zapsaný na LV č. 1604 pro k.ú. Topolná a majetek na LV 5706 pro k.ú. Holešov, který není předmětem zajištění. S jeho zpeněžením ovšem vyslovil souhlas věřitelský výbor. Postup insolvenčního správce, který zpeněžil majetek dobrovolnou dražbou prostřednictvím soudního exekutora podle ustanovení § 76 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů (dále též jen „exekuční řád“) vyhodnotil soud jako rozporný s ustanovením § 286 insolvenčního zákona. Po té, co soud rekapituloval podmínky provedení dobrovolné dražby nemovitostí podle „zákonu o veřejných dražbách“, dospěl k závěru, že tím, že zproštěný správce souhlasil s pokynem zajištěného věřitele k provedení zpeněžení dobrovolnou dražbou dle exekučního řádu, „obešel“ podmínky stanovené zákonem o veřejných dražbách pro zpeněžování nemovitostí. Postup zproštěného insolvenčního správce soud prvního stupně posoudil jako závažné porušení povinností uložených insolvenčnímu správci v ustanovení § 36 odst. 1 insolvenčního zákona, jehož důsledky jsou nevratné. Proto podle ustanovení § 32 insolvenčního zákona zprostil insolvenčního správce JUDr. Josefa Cupku jeho funkce, přičemž vzhledem k závažnosti porušení povinností upustil od jeho slyšení. O neprodleném předání funkce zproštěného správce nově ustanovenému insolvenčnímu správci rozhodl soud z důvodu předejití dalšího znehodnocení majetkové podstaty. Závěrem soud uvedl, že „ze všech okolností“ nelze vyloučit, že insolvenční řízení je ovlivňováno majoritním zajištěným věřitelem a věřitelským výborem, aniž by byly respektovány zájmy i nezajištěných věřitelů.

Proti usnesení soudu prvního stupně podali odvolání zproštěný insolvenční správce, věřitelský výbor a dlužník.

Zproštěný insolvenční správce v odvolání nezpochybňoval, že nesplnil svou povinnost dle § 36 odst. 2 insolvenčního zákona v určené lhůtě, podle něj by však první porušení uvedené povinnosti nemělo být důvodem pro zproštění funkce (v této souvislosti argumentoval úpravou tzv. revizní novely insolvenčního zákona

a odkazoval na označená rozhodnutí Vrchního soudu v Praze). Nesouhlasil s názorem soudu prvního stupně, že kopie listin dokládajících zpeněžení nepředložil neprodleně poté, co došlo ke zpeněžení. K zápisům vlastnického práva vydražitele do příslušných katastrů nemovitostí došlo až na konci měsíce července, případně v první dekádě měsíce srpna 2015, proto svou povinnost splnil bezodkladně, když kopie těchto listin předložil soudu dne 24.8.2015. Dále namítl, že před vydáním rozhodnutí nebyl slyšen a proto napadené rozhodnutí nevychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu věci. Ke zpeněžení nemovitostí jako celku uvedl, že takový postup vyhodnotil jako „možný“ v situaci, kdy s ním souhlasil, jak zajištěný věřitel, tak věřitelský výbor. Podle jeho zkušeností v případech zpeněžování majetkové podstaty po částech narůstají náklady na zpeněžení a další správu a věřiteli se v konečném důsledku dostane méně. Pokud by pokyn zajištěného věřitele odmítl, zřejmě by se věřitel bránil a tím by se zpeněžení „odsunulo“. Od pokynu zajištěného věřitele, s nímž věřitelský výbor vyslovil souhlas, se odchýlil pouze proto, že některé nemovitosti dlužníka byly zajištěny v rámci trestního řízení. Výši nejnižšího podání v poměru dvou třetin hodnoty zpeněžovaných nemovitostí dle znaleckých posudků považuje za přiměřenou (nepřiměřenou ji neshledal ani dražitel), stejně jako výši dražební jistoty 15.000.000 Kč, když vážný zájemce o koupi věci v dražbě musí být schopen složit jistotu mírně převyšující 50 % nejnižšího podání. Zajištěný věřitel SYNOT W udělil zproštěnému správci dne 6.4.2015 pokyn ke zpeněžení, který však nebyl administrativním nedopatřením přiložen k předchozí zprávě. Ke zpeněžení majetku, který je v dosud nevypořádaném společném jmění dlužníka a jeho manželky zproštěný správce sdělil, že nemovitosti byly odvolaným insolvenčním správcem sepsány do majetkové podstaty dlužníka dne 2.7.2014 jako celek proto, že společné jmění dlužníka a jeho manželky bylo podle názoru tohoto správce předloženo a nebylo třeba je vypořádávat. Do majetkové podstaty dlužnice Bc. Dagmar Čechmánkové byly sepsány až dne 9.12.2014, proto měl vylučovací žalobu podat její insolvenční správce, a pokud taková žaloba nebyla podána, neprobíhal v době zpeněžení nemovitostí spor, který by jejich zpeněžení bránil. Soupis majetkové podstaty dlužníka byl zveřejněn až dne 5.2.2015 a mezi zproštěným insolvenčním správcem, manželkou dlužníka a jejím insolvenčním správcem proběhla v průběhu dubna a května 2015 jednání za účelem vyřešení této situace, přičemž Bc. Dagmar Čechmánková dne 5.5.2015 udělila zproštěnému správci plnou moc k úkonům vedoucím ke zpeněžení nemovitostí, k nimž věřitel PASSVILAN uplatnil právo ze zajištění i v jejím insolvenčním řízení, a je jediným příjemcem získaných finančních prostředků. Porušení práv oprávněných věřitelů je dle zproštěného správce vyloučeno. Zproštěný správce nesouhlasil se závěrem soudu prvního stupně, že zpeněžení majetkové podstaty dražbou konanou dle exekučního řádu je v insolvenčním řízení vyloučeno. Podle něj tzv. „zbytková kategorie“ způsobu zpeněžení dle ustanovení § 286 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona nemůže obsahovat taxativní výčet všech možných způsobů zpeněžení majetku „mimo dražbu“ a realizaci takového zpeněžení ponechává na zvážení insolvenčního správce. Zvolený způsob zpeněžení dražbou dle exekučního řádu je „nejtransparentnější“, postupuje se při něm dle ustanovení exekučního a občanského soudního řádu a jedná se efektivní způsob řešení. Ze všech uvedených důvodů je

zproštěný správce toho názoru, že zvolil způsob zpeněžení majetkové podstaty, který insolvenční zákon připouští, přičemž se jedná o způsob běžné využívaný insolvenčními správci. V odvolacím řízení navrhl zrušení napadeného usnesení.

Věřitelský výbor, který svým odvoláním napadl usnesení soudu prvního stupně v celém rozsahu, namítl, že neobsahuje správné poučení o možnosti podání odvolání a je nepřezkoumatelné pro neurčitost, protože soud v odůvodnění zejména ve vztahu k bodu III. výroku neuvedl konkrétní ustanovení insolvenčního zákona, o které své rozhodnutí „o předběžném opatření“ opřel. Uvedené rozhodnutí je dle věřitelského výboru „neúčelné, protože není důvodné, ba je jasnosti celého řízení na škodu, aby v řízení vedle sebe existovali dva insolvenční správci“, a je v rozporu s úpravou § 5, písm. a) insolvenčního zákona. Věřitelský výbor se v odvolání vymezil proti „nařčení“ soudu o ovlivňování řízení „bez ohledu na zájmy všech, tedy i nezajištěných věřitelů“, které dle něj hraničí s osobním útokem. Dle věřitelského výboru není postup soudkyně „zcela objektivní“, neboť více než půl roku nebyly na zvláštním přezkumném jednání přezkoumány pohledávky, které nebyly přezkoumány dne 16.2.2015, a vůči zproštěnému správci nepostupuje shodně jako k odvolanému správci, který byl opakovaně a bez následků vyzýván ke splnění své povinnosti podle ust. § 36 odst. 2 insolvenčního zákona. Podle názoru věřitelského výboru je odvolaný správce „původcem“ incidenčního sporu v insolvenčním řízení manželky dlužníka, neboť soupis majetkové podstaty dlužníka byl zveřejněn v insolvenčním rejstříku až v únoru 2015, a přiznání odměny odvolanému správci považuje věřitelský výbor za nedůvodné. Zproštění správce JUDr. Josefa Cupky jeho funkce považuje věřitelský výbor za nepřiměřené, když zproštěný správce „měl upřímnou snahu řešit celou záležitost a to včetně nalezení řešení incidenčního sporu“ tak, aby nepředstavovala překážku postupu insolvenčního řízení. Věřitelský výbor tvrdil, že po skončení přezkumného jednání soudkyně na jeho adresu prohlásila: „Kde jsou peníze, tam je moc a právo.“ a vzhledem k tomu považuje její osobu za podjatou. V doplnění odvolání doručeném soudu dne 21.10.2015 věřitelský výbor obdobně jako zproštěný správce rekapituloval důvody jeho zproštění a uvedl, že je „osóčen ze strany soudkyně z manipulace s řízením“. Vytýkal soudu nesprávnost jeho skutkových i právních závěrů, protože některá z vytčených pochybení správce nebyla naplněna a existující pochybení nejsou takové závažnosti, aby vedly ke zproštění, navíc soud upustil od slyšení zproštěného správce. Ve vztahu k porušení povinnosti dle § 36 odst. 2 insolvenčního zákona argumentoval i tím, že zproštěný správce plnil informační povinnost vůči věřitelskému výboru a v této souvislosti, shodně jako zproštěný správce, poukazoval rovněž na judikaturu Vrchního soudu v Praze. Podle věřitelského výboru zproštěný správce předložil kopie písemností dokládajících zpeněžení majetku včas, když k zápisu vydražitele do příslušného katastru nemovitostí došlo až dne 13.8.2015. Dále uvedl, že souhlasy obou zajištěných věřitelů se zpeněžením zajištěného majetku považuje za dostatečné, na svém jednání dne 3.4.2015 věřitelský výbor rozhodl o souhlasu s postupem zpeněžení majetku společným prodejem (za podmínky souhlasu všech subjektů zainteresovaných v rámci incidenčního sporu), poté bylo zadáno vypracování

znaleckých posudků, podle nichž činila obvyklá cena nemovitostí 55.342.656,67 Kč, dražební cena byla stanovena ve výši dvou třetin odhadní znalecké ceny (v souladu se zákonem) a výše dražební jistoty byla stanovena na méně než polovinu dražební ceny. Důvodem nastavení takto vysoké dražební jistoty byl zájem, aby se dražby účastnili skuteční zájemci a účast „různých skupin spekulantů“ byla vyloučena. Vzhledem k blokaci dispozice s nemovitostmi zapsanými na dvou listech vlastnictví nedošlo k promítnutí snížení ceny do stanovené výše jistoty, za což ovšem zproštěného správce nelze postihovat. Ke dražení majetku jako souboru věcí věřitelský výbor uvedl, že insolvenční zákon nevylučuje společnou dražbu více částí majetkové podstaty současně a způsob zpeněžení ponechává na uvážení zúčastněných subjektů a zejména insolvenčního správce, který v této věci jednal v souladu s právními předpisy. Ve vztahu ke zpeněžení majetku, u něž je sporné do, které majetkové podstaty spadá, věřitelský výbor odkazoval na diskusi na svém jednání dne 3.4.2015, které vyústilo v přijetí usnesení, že k prodeji může dojít za souhlasu subjektů účastnících se incidenčního sporu o jeho zahrnutí do majetkových podstat v rámci insolvenčních řízení dlužníka a jeho manželky. Takový souhlas byl doložen a věřitelský výbor nespátřuje v postupu zproštěného správce důvod, pro který by nebyly zachovány zásady insolvenčního řízení, zejména rychlost a hospodárnost. Věřitelský výbor nesouhlasil se závěrem soudu o nedovolenosti zvoleného způsobu zpeněžení, podle něj zpeněžení veřejnou dražbou podle § 286 odst. 1, písm. a) insolvenčního zákona zahrnuje i zpeněžení dražbou podle exekučního řádu, čemuž není na překážku poznámka č. 45 pod čarou, která se vztahuje k ustanovení § 287 insolvenčního zákona, přičemž dražba dle ustanovení § 76 odst. 2 exekučního řádu je „jednou ze zvláštních forem veřejné dobrovolné dražby“. Věřitelský výbor nadále setrval na své námitce, že dokud usnesení o zproštění funkce správce JUDr. Josefa Cupky není pravomocné, nemůže nově ustanovený insolvenční správce JUDr. Jaroslav Brož, MJur. vykonávat svou funkci, neboť je vyloučeno, aby v insolvenčním řízení působili dva insolvenční správci paralelně. Podle něj není jasné, čeho mělo být bodem III. výroku docíleno, když ukládaná povinnost je zakotvena v § 31 odst. 6 insolvenčního zákona. V odvolacím řízení věřitelský výbor žádal, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Dlužník proti napadenému usnesení namítl, že obsahuje nesprávné poučení o počátku běhu lhůty k podání odvolání a že bylo vydáno bez jednání, na němž by se mohli zproštěný správce, dlužník, věřitelé a ostatní účastníci vyjádřit. Podle něj je odůvodnění usnesení po skutkové stránce „neúplné a místy nepřesné“. V odvolání dále uvedl, že o nepodjatosti rozhodující soudkyně lze pochybovat, k čemuž dospěl na základě jejích vyjádření při „veškerých jednáních“ soudu, zejména na jednání o reorganizaci a na přezkumném jednání a schůzi věřitelů, kdy se soudkyně „netajila antipatiemi k dlužníkovi, jeho podnikání i mediálním obrazu“. Rovněž podle dlužníka byla odměna odvolaného insolvenčního správce Stezka – Kavřík v.o.s. určena nestandardně. V doplnění odvolání doručeném soudu dne 15.10.2015 dále tvrdil, že si dodatečně uvědomil „výtku soudkyně“ na přezkumném jednání, že „měl šanci vyplatit 4.000.000 Kč přihlášeným věřitelům“. Na tomto jednání se soudkyně rovněž

ohradila proti jeho vyjádření v tisku, že v případě zastavení insolvenčního řízení chtěl prodat nemovitosti v k.ú. Čeladná a tak zapravit své dluhy. Ke svému tvrzení navrhl výsledky svědků (které označil jako „věřitele přítomné přezkumu i jednání o úpadku“). Podle dlužníka jej soudkyně opakovaně nabádala k porušení zákona, které mělo spočívat ve zvýhodnění některých věřitelů, přitom vzhledem ke zjištěnému úpadku nemohl se svým majetkem disponovat a „celý problém“ spočívá v tom, že odvolaný insolvenční správce nese-psal řádně majetek dlužníka a nepostaral se o Pivovar a uvažené pivo, majetek nezakonzervoval a nepřistoupil na požadavek zajištěných věřitelů na dostavbu pivovaru a kolaudaci, čímž se majetek znehodnotil. Odvolaný správce byl dle dlužníka u soudkyně „oblíben“, což zproštěný správce není, o čemž svědčí nářádky „na Pražáky“ apod. Dlužník vyslovil domněnku, že soudkyně se snaží zrušit schválené oddlužení jeho manželky, na její majetek prohlásit konkurs, přičemž hledá jakékoliv pochybení, které by „obrátila proti mně a mé rodině“. V podání doručeném soudu dne 6.11.2015 dlužník upřesnil své odvolání tak, že namítá, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, kterou spatřuje v důvodech uvedených k námitce podjatosti soudkyně, a že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. V odvolacím řízení dlužník navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a nařídil jednání, na němž bude vyslechnut dlužník a „jiní svědci, jmenovitě věřitelský výbor, správci a další“ a rozhodl „o odvolání soudkyně JUDr. Vlasty Bruknerové z důvodu podjatosti“.

Státní zastupitelství se k odvolání všech odvolatelů vyjádřilo podáním ze dne 5.4.2016, v němž vyšlo z odvolacích námitek zproštěného správce. Podle názoru státního zastupitelství je napadené usnesení ve výroku věcně správné, přestože se soudem nesdílí všechny výtky, jimiž své rozhodnutí zdůvodnil. Zastupitelství má za to, že zproštěný správce JUDr. Josef Cupka řádně neplnil své povinnosti, v řízení při výkonu funkce nepostupoval s odbornou péčí a závažně porušil důležitou povinnost uloženou mu zákonem. Prvním pochybením je opožděné předložení zprávy dle § 36 odst. 2 insolvenčního zákona, které, byť by samo o sobě ke krajní sankci nevedlo, není v souhrnu ostatních okolností bezvýznamné. Druhé pochybení spočívá v tom, že zproštěný správce přistoupil ke zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění dlužníka a jeho manželky, který byl v rámci insolvenčního řízení manželky dlužníka předmětem neukončeného vylučovacího sporu a jehož příslušnost k majetkové podstatě dlužníka nebyla postavena najisto. Třetím pochybením je provedený způsob zpeněžení, který insolvenční zákon ve svém ustanovení § 286 neumožňuje, přičemž postup podle § 76 odst. 2 exekučního řádu nelze podřadit pod žádný z přípustných způsobů zpeněžení. Pod úpravu ustanovení § 286 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona jej podřadit nelze, neboť pokud zákon stanoví, že majetek má být zpeněžen mimo dražbu, nelze jej zpeněžit žádnou formou dražby. Shodný závěr plyne z textu ustanovení § 289 insolvenčního zákona, který hovoří o smlouvě o prodeji mimo dražbu, přitom prodej podle § 76 odst. 2 exekučního řádu není prodejem smlouvou, ale usnesením o příklepu. Provedeným způsobem zpeněžení byl proto porušen zákon. V odvolacím řízení státní zastupitelství navrhlo, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil.

Podle ustanovení § 7 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) ve znění pozdějších změn a doplnění (dále též jen „IZ“) nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.

Odvolací soud se po té, co posoudil odvolání věřitelského výboru jako včasné, nejprve zabýval otázkou, zda věřitelskému výboru svédčí právo podat odvolání proti výroku III. přezkoumávaného usnesení, kterým soud rozhodl o povinnosti zproštěného insolvenčního správce řádně informovat nového insolvenčního správce o své dosavadní činnosti a předat mu v určené lhůtě všechny doklady související s výkonem jeho funkce (ust. § 31 odst. 6 IZ). Rozhodnutí v uvedeném výroku je rozhodnutím vydaným při výkonu dohlédací činnosti insolvenčního soudu, proti němuž není odvolání objektivně přípustné (§ 11 odst. 2, § 91 IZ). Z uvedeného důvodu odvolací soud odvolání věřitelského výboru proti výroku III. usnesení soudu prvního stupně odmítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení (§ 218 písm. c/, o.s.ř.).

Po zjištění, že odvolání proti výrokům I. a II. usnesení jsou podána včas a osobami oprávněnými, přezkoumal odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně v uvedených výrocích, v tomto rozsahu přezkoumal i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212 a § 212a odst. 1 a 6 o.s.ř.), aniž ve věci nařizoval odvolací jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ), a dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.

Odvolací soud pro stručnost odkazuje na správná zjištění soudu prvního stupně o dosavadním průběhu insolvenčního řízení dlužníka, změnách v osobě insolvenčního správce, plnění informační povinnosti dle ustanovení § 36 odst. 2 a § 283 odst. 4 IZ JUDr. Josefem Cupkou, obsahu soupisu majetkové podstaty dlužníka, včetně zjištění o soupisu části nemovitostí v konkurenční majetkové podstatě manželky dlužníka. Ztotožňuje se i se zjištěními soudu prvního stupně o postupu zproštěného správce při zpeněžování majetku majetkové podstaty dlužníka a způsobu jeho zpeněžení, včetně obsahu pokynu věřitele PASSVILAN plus. s.r.o. ze dne 2.4.2015, vyjádření věřitelského výboru ze dne 3.4.2015 a obsahu právních jednání zproštěného správce a soudního exekutora JUDr. et. Mgr. Jiřího Leskovjana, LL.M. souvisejících se zpeněžením. Na tato skutková zjištění pro stručnost odkazuje.

Z obsahu insolvenčního spisu dále vyplývá, že dodatkem č. 1 ze dne 10.6.2015 ke smlouvě o provedení dobrovolné dražby uzavřené mezi exekutorem a zproštěným správcem dne 7.5.2015 byla změněna také výše nejnižšího podání na

částku 25.615.105 Kč, usnesení o příklepu č.j. 189 DDR 002/2015-4 bylo vydáno a vyvěšeno dne 19.6.2015 a dopisem ze dne 28.7.2015 požádal soudní exekutor JUDr. et Mgr. Jiří Leskovjan, LL.M., zproštěného správce o sdělení účtu pro zaslání nejvyššího podání za zpeněžené nemovitosti. Na přezkumném jednání konaném dne 16.2.2015 byla mimo jiné přezkoumána a zjištěna včetně jejího pořadí přihláška pohledávek č. P 30 věřitele č. 26 Českomoravská stavební spořitelna, a.s., se sídlem Vinohradská 3218/169, Praha 1, identifikační číslo osoby 49241397, kterou byla přihlášena také dílčí pohledávka č. 2 jako zajištěná nemovitostmi zapsanými na LV č. 14955 a LV č. 8530 pro k.ú. a obec Zlín. Dne 17.2.2015 rozhodl insolvenční soud dle § 18 IZ o procesním nástupnictví věřitele SYNOT W, a.s. se sídlem Jaktáře 1475, 686 01 Uherské Hradiště, identifikační číslo osoby: 2554832 ve vztahu k pohledávkám přihlášeným přihláškou č. P 30. Z oddílu P insolvenčního spisu vyplývá, že věřitel č. 29 PASSVILAN přihlásil do insolvenčního řízení dlužníka pohledávky dvěma přihláškami. Přihláškou evidovanou pod č. P 33 přihlásil dvě dílčí pohledávky, obě zajištěné majetkem dlužníka zapsaným na LV č. 7181 pro k.ú. Zlín (aniž by mezi nimi byla výslovně uvedena garáž č.e. 1283 umístěná na pozemku p. č. st. 5001/7) a nemovitostmi zapsanými na LV č. 2581 pro k. ú. a obec Čeladná. Až v podání ze dne 6.1.2016 věřitel jako předmět zajištění dílčí pohledávky č. 1 doplnil nemovitosti zapsané na LV č. 5706 pro k.ú. a obec Holešov. Přihláškou pohledávky evidovanou v oddíle P insolvenčního spisu pod č. P 36 přihlásil věřitel PASSVILAN do insolvenčního řízení dlužníka pohledávku č. 1 jako zajištěnou majetkem dlužníka a to nemovitostmi zapsanými na LV č. 6846 pro k.ú. a obec Zlín a nemovitostmi zapsanými na LV č. 15047 pro k.ú. a obec Prostějov. Na přezkumném jednání dne 16.2.2015 nebyly přihlášky pohledávek věřitele č. 29 PASSVILAN plus a.s. přezkoumány a byly vyloučeny ke zvláštnímu přezkumnému jednání. Dne 16.2.2015 proběhla schůze věřitelů, na níž byli jako členové věřitelského výboru zvoleni věřitel č. 29 PASSVILAN plus a.s. (za skupinu zajištěných věřitelů) a věřitelé č. 12 Michal Obadal a věřitelka č. 4 Ing. Gabriela Klem Střítežská (oba za skupinu nezajištěných věřitelů), jejichž volbu soud prvního stupně potvrdil. Z přihlášky pohledávky č. P 13 věřitele č. 12 Michala Obadala vyplývá, že usnesením ze dne 9.3.2015 soud podle ustanovení § 18 IZ rozhodl o procesním nástupnictví věřitele Mgr. Přemysla Janíka, bytem Hradisko 707, 763 26 Luhačovice namísto věřitele Michala Obadala. O tom, že v řízení bude namísto s věřitelkou č. 4 Gabrielou Klem Střítežskou pokračováno s věřitelem JANISO, s.r.o. se sídlem Příkop 843/4, 602 00 Brno, identifikační číslo osoby: 46967087, soud rozhodl podle § 18 IZ na základě podání věřitelky č. 4, doručeného soudu dne 16.12.2015, usnesením ze dne 21.12.2015.

Podle § 32 IZ, insolvenčního správce, který neplní řádně své povinnosti nebo který nepostupuje při výkonu své funkce s odbornou péčí anebo který závažně porušil důležitou povinnost, uloženou mu zákonem nebo soudem, může insolvenční soud na návrh věřitelského orgánu nebo dlužníka anebo i bez tohoto návrhu jeho funkce zprostit. Učiní tak zpravidla po slyšení insolvenčního správce; o podaném návrhu rozhodne neprodleně (odst. 1). Proti rozhodnutí podle odstavce 1 se mohou

odvolat insolvenční správce a osoby oprávněné podat návrh podle odstavce 1. Ustanovení § 29 odst. 4 a § 31 odst. 5 a 6 platí obdobně (odst. 2).

Podle ustanovení § 36 IZ, insolvenční správce je povinen při výkonu funkce postupovat svědomitě a s odbornou péčí; je povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře. Společnému zájmu věřitelů je povinen dát při výkonu funkce přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob (odst. 1). Insolvenční správce poskytuje věřitelským orgánům součinnost nezbytnou k řádnému výkonu jejich funkce; zejména se na žádost věřitelského orgánu účastní jeho jednání. Neurčí-li insolvenční soud jinak, předkládá insolvenční správce věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu nejméně jednou za 3 měsíce písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení (odst. 2).

Podle ustanovení § 283 odst. 4 IZ, kopie písemností, které dokládají zpeněžení majetkové podstaty a podmínky, za kterých ke zpeněžení došlo, předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu k založení do insolvenčního spisu neprodleně poté, co došlo ke zpeněžení.

Jako první se odvolací soud zabýval odvolací námitkou dlužníka a věřitelského výboru, podle které napadené usnesení vydala vyloučená soudkyně JUDr. Vlasta Bruknerová (ust. § 205 odst. 2, písm. a/ o.s.ř.). Uvedená soudkyně se k námitce vyjádřila tak, že nemá vztah dlužníkovi, jeho právním zástupcům, k žádnému z věřitelů či jejich zástupců, ani k insolvenčnímu správci JUDr. Josefu Cupkovi a odvolanému insolvenčnímu správci Kavřík – Stejska v.o.s.

Podjatost soudkyně dle věřitelského výboru spočívá v tom, že „více než půl roku nebyly na zvláštním přezkumném jednání přezkoumány pohledávky, které nebyly přezkoumány dne 16.2.2015“ a v tom, že „vůči zproštěnému správci nepostupuje stejně jako vůči odvolanému správci“. Z těchto skutečností však nelze dovozovat podjatost soudkyně, neboť se jedná o okolnosti, které spočívají v postupu soudkyně v řízení, jež nejsou důvodem vyloučení (ust. § 14 odst. 4 o.s.ř.). Tvrzený výrok soudkyně na adresu věřitelského výboru „Kde jsou peníze, tam je moc a právo“ po skončení přezkumného jednání (tedy v době, kdy ještě nebyl zvolen) by nebylo možno posuzovat jako důvod podjatosti soudkyně vůči věřitelskému orgánu, i kdyby toto tvrzení bylo prokázáno, nejen proto, že věřitelský výbor není účastníkem insolvenčního řízení (a tedy subjektem, vůči němuž lze o podjatosti soudce vůbec uvažovat), ale i proto, že od doby konání schůze věřitelů dne 16.2.2015 do doby vydání napadeného usnesení došlo ve složení věřitelského výboru ke změně dvou jeho členů. Tvrzení o podjatosti soudkyně k věřitelskému výboru v dnešním složení nelze opírat o její případný výrok k tomuto orgánu v jiném složení.

Odvolací námitka dlužníka o podjatosti soudkyně JUDr. Vlasty Bruknerové z důvodu jejího postupu v insolvenčním řízení manželky dlužníka Bc. Dagmar Čechmánkové, které je vedeno u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 29 INS 20495/2014, není důvodná proto, že jde o námitku spočívající v postupu soudkyně

v (jiném) řízení, která není důvodem vyloučení (ust. § 14 odst. 4 o.s.ř.). K podjatosti soudkyně z důvodu jejích výroků vůči dlužníku na jednání o způsobu řešení úpadku a na přezkumném jednání a první schůzi věřitelů odvolací soud uvádí, že dle protokolu o jednání ze dne 24.6.2014 se soudkyně k dlužníkovi a možnosti zapravení jeho dluhů nevyjadřovala. Právní zástupce dlužníka přitom sdělil, že insolvenční navrhovatelé mají za dlužníkem pohledávky v rozsahu cca 3 % hodnoty jeho majetku a závazek vůči jednomu z nich dlužník hodlal řešit prodejem nemovitostí v k.ú. Čeladná. Vzhledem k zahájenému insolvenčnímu řízení však nemohl disponovat svým majetkem. Dle protokolu o přezkumném jednání a první schůzi věřitelů konané dne 16.2.2015 se po zahájení jednání a shrnutí dosavadního průběhu řízení soudkyně JUDr. Vlasta Bruknerová vyjádřila „k mediálním výstupům“ souvisejícím s insolvenčním řízením dlužníka tak, že odkázala na protokol o jednání ze dne 24.6.2014 a sdělila okolnosti, při jejichž splnění bylo možno úpadek dlužníka řešit sanačním způsobem, přičemž se ohradila, aby postup soudu byl spojován s příčinami úpadku dlužníka. K tomu odvolací soud uvádí, že k vyloučení soudce z projednání a rozhodnutí věci může dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům, dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebude moci nebo schopen nezávisle a nestranně rozhodovat. Soudce jako reprezentant veřejné moci může být (a často také je) objektem i neoprávněné kritiky v médiích; současně je však třeba přepokládat a požadovat vyšší stupeň tolerance a nadhledu, než je tomu u jednotlivých občanů. Korektně formulované stížnosti sice mohou vzbudit určitou nelibost dotčené osoby, avšak s ohledem na to, že tyto skutečnosti jsou běžnou součástí práce soudců, nelze jim zpravidla přičítat založení dostatečně intenzivního negativního vztahu k účastníkům, příp. jejich zástupcům (srov. nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. července 2001, dostupný na www.nalus.cz). Komentování mediálních výstupů týkajících se insolvenčního řízení dlužníka ze strany soudkyně JUDr. Vlasty Bruknerové na jednání dne 16.2.2015, vzhledem k jejímu vyjádření k námitce podjatosti vznesené dlužníkem, a při posouzení této skutečnosti z hledisek výše uvedených závěrů Ústavního soudu, odvolací soud nevede k závěru, že je dán důvod pochybovat o její nepodjatosti ve vztahu k dlužníkovi, pro který by byla vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci (§ 14 odst. 1 o.s.ř.).

Odvolací soud z výše uvedených důvodů uzavírá, že odvolací námitky věřitelského výboru a dlužníka spočívající v podjatosti soudkyně JUDr. Vlasty Bruknerové nemá za opodstatněné.

Soud prvního stupně shledal důvody pro zproštění JUDr. Josefa Cupky funkce insolvenčního správce dlužníka v tom, že:

1. Porušil svou informační povinnost dle § 36 odst. 2 IZ, protože soudu podal zprávu o stavu insolvenčního řízení opožděně.
2. Porušil svou informační povinnost dle § 284 odst. 4 IZ, protože kopie písemností, které dokládají zpeněžení majetkové podstaty a podmínky, za kterých ke zpeněžení došlo, nepředložil soudu neprodleně.

3. Porušil svou povinnost dle § 36 odst. 1 IZ při výkonu funkce postupovat svědomitě a s odbornou péčí, neboť neodmítl pokyn zajištěného věřitele PASSVILAN ke zpeněžování nemovitostí a) ve vztahu k nemovitostem, k nimž mu nesvědčí právo na uspokojení ze zajištění, b) ke zpeněžování nemovitostí jako souboru, ačkoli tyto soubor netvoří, c) ke stanovení dražební jistoty ve výši 15 mil. Kč, d) ke zpeněžení nemovitostí, o jejichž zařazení do soupisu majetkové podstaty dlužníka je veden spor, e) ke zpeněžení nemovitostí způsobem, který insolvenční zákon nepřipouští.

K porušení informační povinnosti dle § 36 odst. 2 IZ (bod 1. shora) odvolací soud uvádí, že tato skutečnost je z obsahu spisu zřejmá (správce převzal spisový materiál insolvenčního řízení od odvolaného správce dne 17.2.2015, zpráva o stavu insolvenčního řízení byla podána až dne 3.8.2015). Toto pochybení ostatně nezpochybňuje zproštěný správce, ani žádný z odvolatelů. Jejich námitky směřují do právního závěru, který z tohoto porušení soud prvního stupně dovodil, přičemž toto porušení odvolatelé hodnotí izolovaně od ostatních pochybení zproštěného správce. Odvolací soud s jejich odvolacími námitkami souhlasí v tom směru, že jen na základě tohoto pochybení by nebylo možné dovodit závěr o zproštění insolvenčního správce.

Se závěrem soudu prvního stupně, že zproštěný správce porušil svou informační povinnost dle § 284 odst. 4 IZ (bod 2. shora), odvolací soud nesouhlasí. Nemovitosti byly zpeněžovány dražbou podle § 76 odst. 2 exekučního řádu, z usnesení o příklepu a dopisu soudního exekutora (dražitele) ze dne 28.7.2015 odvolací soud dovozuje, že zpeněžení nemovitostí bylo ukončeno účinkem udělení příklepu nejpozději ke dni 28.7.2015 (to je 15 dnů od zveřejnění příklepu a zaplacením nejvyššího podání, § 336l o.s.ř.). Pokud zproštěný správce do spisu založil kopie listin dokládajících zpeněžení dne 20.8.2015, doložil tyto v přiměřené časové lhůtě poté, co došlo ke zpeněžení. Odvolací námitky zproštěného správce a věřitelského výboru, že danou povinnost správce neporušil, jsou důvodné.

K porušení povinnosti zproštěného správce postupovat svědomitě a s odbornou péčí při výkonu funkce tím, že neodmítl pokyn zajištěného věřitele PASSVILAN ke zpeněžování nemovitostí které nejsou předmětem zajištění jeho pohledávek (bod 3., písm. a/ shora) odvolací soud uvádí, že v odvolacím řízení zproštěný správce doložil vyjádření zajištěného věřitele SYNOT W, kterým potvrzuje souhlas ze dne 1.4.2015 se zpeněžením předmětu zajištění své pohledávky přihlášené přihláškou pohledávky č. 30 dražbou prostřednictvím soudního exekutora JUDr. Jiřího Leskovjana. Přestože toto vyjádření bylo předloženo soudu až v odvolacím řízení (a dle zprávy nově ustanoveného správce JUDr. Jaroslava Brože MJur ze dne 16.12.2015 mu k uvedenému dni nebylo předáno), nemá odvolací soud pochybnosti o tom, že existence takového pokynu věřitele SYNOT W byla v řízení osvědčena. Přestože zproštěný správce pokyn věřitele PASSVILAN ke zpeněžení nemovitostí zapsaných na LV č. 14955 a LV č. 8530 pro k.ú. a obec Zlín, zajišťujících pohledávku zajištěného věřitele SYNOT W neodmítl, jak správně měl učinit, odvolací

soud ani v tomto pochybení nespátřuje důvod k postupu dle § 32 odst. 1 IZ, neboť souhlas zajištěného věřitele SYNOT W přinejmenším ústní formou dán byl. Z obsahu přihlášek pohledávek věřitele PASSVILAN vyplývá, že právo na uspokojení ze zajištění ke garáži č.e. 1283 umístěné na pozemku p. č. st. 5001/7, zapsané na LV č. 6846 pro k.ú. Zlín, uplatněno nebylo. Pokud byla i tato nemovitost zařazena ke zpeněžení dle pokynu věřitele PASSVILAN (která se však vzhledem k zajištění nemovitostí dle § 79f trestního řádu nekonala), nepostupoval zproštěný správce při výkonu své funkce svědomitě, avšak v tomto pochybení odvolací soud nespátřuje důvody k postupu dle § 32 odst. 1 IZ. Zproštěný správce nepostupoval při výkonu své funkce svědomitě, když neodmítl pokyn věřitele PASSVILAN ke zpeněžení nemovitostí zapsaných na LV č. 5706 pro k.ú. a obec Holešov (k nimž ke dni 2.4.2015 nebylo uplatněno právo tohoto věřitele na uspokojení ze zajištění). Toto pochybení hodnotí odvolací soud shodně se soudem prvního stupně za závažné pochybení povinnosti zproštěného správce postupovat při výkonu své funkce svědomitě, které je samo sobě důvodem k postupu dle § 32 odst. 1 IZ.

Ohledně porušení povinnosti zproštěného správce postupovat s odbornou péčí při výkonu funkce tím, že neodmítl pokyn zajištěného věřitele PASSVILAN ke zpeněžování nemovitostí jako souboru, ačkoli tyto soubor netvoří (bod 3., písm. b/ shora) se odvolací soud zcela ztotožňuje se závěrem soudu prvního stupně, že nemovitosti zpeněžované dražbou dne 19.6.2015 netvoří soubor věcí a neměly být jako soubor zpeněžovány jedinou dražbou, a odkazuje na odůvodnění přezkoumávaného usnesení. Argumentace zproštěného správce zpeněžováním nemovitostí jako celku ekonomickými a časovými důvody je lichá. Stejně tak nelze argumentovat souhlasem zajištěných věřitelů a věřitelského výboru v situaci, kdy zpeněžení nemovitostí jako celku zákon nepřipouští. Zproštěný správce měl takový pokyn zajištěného věřitele odmítnout, a pokud tak neučinil, závažným způsobem porušil svou povinnost dle ustanovení § 36 odst. 1 IZ, které je důvodem k postupu dle § 32 odst. 1 IZ.

K neodmítnutí pokynu ke stanovení dražební jistoty ve výši 15 mil. Kč (bod 3., písm. c/ shora) odvolací soud uvádí, že při výši nejnižšího podání 25.615.105 Kč byla výše jistoty určena v rozmezí dle ustanovení § 336e o.s.ř. (tři čtvrtiny nejnižšího podání činí 19.211.328 Kč). Ve skutečnosti, že zproštěný správce neodmítl pokyn zajištěného věřitele ke stanovení této výše jistoty, neshledává porušení jeho povinností dle § 36 odst. 1 insolvenčního zákona, aniž by v tomto postupu shledal „opomenutí“, jak v odvolání uvádí věřitelský výbor.

K neodmítnutí pokynu ke zpeněžení majetku v nevypořádaném zaniklém společném jmění dlužníka a jeho manželky (bod 3., písm. d/ shora), který byl do majetkové podstaty dlužníka sepsán dříve, než do konkurenční majetkové podstaty manželky dlužníka, odvolací soud uvádí, že probíhající vylučovací řízení v jiném insolvenčním řízení nepředstavuje překážku dle § 225 odst. 4 zpeněžení tohoto majetku a dle přesvědčení odvolacího soudu není zproštěným správcem

zvolený postup porušením jeho povinností dle § 36 odst. 1 IZ, byť lze polemizovat o „vhodnosti“ tohoto postupu.

K porušení povinnosti zproštěného správce tím, že neodmítl pokyn zajištěného věřitele k provedení zpeněžení dražbou dle ustanovení § 76 odst. 2 exekučního řádu (bod 3., písm. e/ shora) odvolací soud uvádí, že se ztotožňuje se soudem prvního stupně v závěru, že takový způsob zpeněžení insolvenční zákon nepřipouští. Úprava obsažená v ustanovení § 286 IZ je taxativní a jednotlivé způsoby zpeněžení jsou dále upraveny v ustanoveních §§ 287 až 289 IZ. Odvolací soud nemá pochybnost o tom, že termín „veřejná dražba podle zvláštního právního předpisu“, uvedený v ustanovení § 286 odst. 1, písm. a) IZ, a dále v ustanovení § 287 IZ, je třeba vykládat jako dražba ve smyslu § 2 písm. a/ zákona č. 26/2000 Sb. o veřejných dražbách. Pojem „veřejná dražba“ je použit jen v názvu tohoto zákona, zatímco úprava dražby dle zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, podle něhož postupuje soudní exekutor v případě dražby movité či nemovité věci (§ 69, § 76 odst. 2, exekučního řádu) přidavné jméno „veřejná“ ve vztahu k podstatnému jménu „dražba“ nepoužívá (srov. ust. § 328b a násl., § 336b a násl. o.s.ř.). V ustanovení § 288 IZ je upraven postup zpeněžení majetku podstaty podle ustanovení občanského soudního řádu, v němž je výslovně upravena jen příslušnost okresního soudu. Z uvedeného vyplývá, že zákonodárce nepředpokládal, že majetek podstaty bude prováděn dražbou, kterou postupem dle úpravy občanského soudního řádu bude provádět také soudní exekutor (§ 76 odst. 2 exekučního řádu). S argumentací zproštěného správce, že zvolený způsob zpeněžení je podřaditelný pod úpravu ustanovení § 286 odst. 1, písm. c) a § 289 IZ, odvolací soud nesouhlasí. Jazykový výklad uvedených ustanovení je jednoznačný v tom směru, že do kategorie prodeje „mimo dražbu“ nelze zahrnout zpeněžení žádnou „dražbou“, tudíž ani takovou, kterou nelze podřadit pod úpravu ustanovení § 286 odst. 1, písm. a) a b) IZ. V tomto smyslu odvolací soud souhlasí se závěry státního zastupitelství v jeho vyjádření k odvolání. Dalším důvodem, pro který dražbu dle § 76 odst. 2 exekučního řádu nelze zahrnout do kategorie zpeněžení majetkové podstaty mimo dražbu, je skutečnost, že v takovém případě by byla vyloučena obrana proti zpeněžení, upravená v ustanovení § 289 odst. 3 IZ, neboť ke zpeněžení dochází přiklepem při splnění podmínek dle ustanovení § 336l o.s.ř., a nikoli smlouvou. Odvolací soud proto uzavírá, že zpeněžení majetkové podstaty dražbou provedenou prostřednictvím soudního exekutora postupem dle ustanovení § 76 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti a o změně dalších zákonů insolvenční zákon nepřipouští. Tím, že zproštěný správce neodmítl pokyn zajištěného věřitele ke zpeněžení nemovitostí dražbou dle § 76 odst. 2 exekučního řádu, závažně porušil povinnost postupovat při výkonu funkce s odbornou péčí (§ 36 odst. 1 IZ). V tomto postupu spatřuje odvolací soud shodně se soudem prvního stupně důvod pro postup dle ustanovení § 32 odst. 1 IZ, a to bez slyšení zproštěného insolvenčního správce.

K argumentaci odvolatelů souhlasem věřitelského výboru se zpeněžením nemovitého majetku dle pokynu věřitele PASSVILAN, jak plyne z jeho usnesení na jednání dne 3.4.2015, a součinností zproštěného správce s věřitelským výborem

odvolací soud uvádí, že uvedeného dne neproběhlo jednání věřitelského výboru za účasti všech jeho členů. Jednání věřitelského výboru dne 3.4.2015 se jako jeho člen účastnil věřitel JANISO, s.r.o., který nebyl v této době členem věřitelského výboru jako nástupce věřitelky č. 4 Ing. Gabriely Klem Střítežské, členky věřitelského výboru zastupující zájmy nezajištěných věřitelů, neboť o jeho procesním nástupnictví soud rozhodl až dne 21.12.2015 (ust. § 63 odst. 2 IZ). Vzhledem k tomu, že zvolený způsob zpeněžení nemovitostí zapsaných v majetkové podstatě dlužníka insolvenční zákon nepřipouští, je argumentace souhlasem věřitelského výboru s tímto způsobem zpeněžení právně bezvýznamná.

Z veřejně dostupných informací na internetových stránkách obchodního rejstříku vyplývá, že věřitelé a členové věřitelského výboru PASSVILAN plus a.s. a JANISO s.r.o. (zvolený za nezajištěné věřitele) jsou vzájemně propojeni osobami Karla Evjáka, nar. 14.4.1954, bytem Hořejší 5626, 760 01 Zlín (statutárního ředitele, člena správní rady a jediného akcionářem společnosti PASSVILAN), a Lukáše Bernátka, nar. 31.5.1989, bytem Hluboká 5254, 760 01, Zlín (jednatele a jediného společníka společnosti JANISO s.r.o.), kteří oba jsou v postavení osob, oprávněných jednat za společnost PIVOVAR U LVA s.r.o., se sídlem 2. května 2728, 760 01 Zlín, identifikační číslo osoby: 04025083, jejímž jediným společníkem je PASSVILAN plus s.r.o. Mezi zajištěným věřitelem SYNOT W a předsedou věřitelského výboru Přemyslem Janíkem, nar. 13. března 1978, bytem Hradisko 707, 763 26 Luhačovice, existuje rovněž propojení, když Přemysl Janík je od 18.3.2013 členem dozorčí rady společnosti Synot Invest a.s., se sídlem Pavlovova 1169/54, Zábřeh, 700 30 Ostrava, identifikační číslo osoby 26880113, jejímž místopředsedou představenstva je Miroslav Valenta, nar. 3.8.1956, bytem Vinohradská 274, Mařatice, 686 05 Uherské Hradiště, jenž současně od 1.2.2015 vykonává funkci předsedy představenstva SYNOT W, a.s., se sídlem Jaktáře 1475, Mařatice, 686 01 Uherské Hradiště, identifikační číslo osoby: 25548832. Tyto skutečnosti vedou odvolací soud shodně se soudem prvního stupně k závěru, že možné ovlivňování insolvenčního řízení majoritními zajištěnými věřiteli nelze vyloučit a odvolací námitku věřitelského výboru, že byl „osočen ze strany soudkyně z manipulace s řízením“ nelze mít za důvodnou.

Nedůvodná je rovněž odvolací námitka věřitelského výboru o nepřezkoumatelnosti napadeného usnesení. Z odůvodnění usnesení jednoznačně vyplývá, která jednání JUDr. Josefa Cupky vedly soud prvního stupně k rozhodnutí o jeho zproštění funkce a pod jaká ustanovení insolvenčního zákona tato jednání podřadil. Bez významu je i námitka věřitelského výboru o paralelní existenci dvou insolvenčních správců v jednom insolvenčním řízení; v tomto směru odvolací soud odkazuje na úpravu ustanovení § 89 odst. 1 IZ. Nevýznamné jsou také námitky věřitelského výboru směřující proti postupu odvolaného insolvenčního správce Steska – Kavřík, v.o.s., včetně námitek proti přiznání jeho odměny, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto. Důvodné nejsou ani odvolací námitky zproštěného správce, dlužníka a věřitelského výboru, že o zproštění rozhodl insolvenční soud bez slyšení. Jak uvedl Nejvyšší soud České republiky v usnesení ze dne 26.8.2015 sen. zn. 29 NSČR 2/2014, které bylo publikováno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek

pod č. 48/2016, o tom, zda insolvenční správce má být zproštěn funkce (podle § 32 insolvenčního zákona), rozhoduje insolvenční soud „po slyšení insolvenčního správce“ (tedy na základě vysvětlení, jež insolvenční správce podal k tvrzením osoby, jež žádá jeho zproštění) a na základě obsahu insolvenčního spisu, jenž by měl příslušná tvrzení potvrzovat nebo vyvracet. Hodnotící skutkové soudy o (ne)opodstatněnosti návrhu, aby insolvenční správce byl zproštěn funkce, pak insolvenční soud zásadně přijímá na základě obsahu spisu, aniž by formálně prováděl dokazování listinami tvořícími obsah insolvenčního spisu. Z uvedeného dle odvolacího soudu vyplývá, že „slyšení insolvenčního správce“ (které není soudním rokem ve smyslu § 115 o.s.ř.) se typově provádí v případech, kdy insolvenční soud rozhoduje o návrhu na zproštění insolvenčního správce. V této věci důvody pro zproštění insolvenčního správce funkce soud shledal, aniž by takový návrh byl podán, na základě spisového materiálu, respektive listin dokládajících zpeněžení majetkové podstaty a podmínek, za kterých k němu došlo, předložených samotným zproštěným správcem. Se závěrem soudu prvního stupně, že o zproštění insolvenčního správce bylo v dané věci možno rozhodnout bez slyšení, se odvolací soud ztotožňuje, neboť ke zvolenému způsobu a rozsahu zpeněžení, včetně podmínek, za nichž bylo provedeno, nebylo třeba další vysvětlení. K námitce dlužníka a věřitelského výboru, že v usnesení nebyli účastníci řádně poučeni o počátku běhu lhůty k podání odvolání, odvolací soud uvádí, že usnesení skutečně neobsahuje poučení o tom, že lhůta k podání odvolání těm účastníkům, jimž se doručuje zvlášť, počíná běžet od doručení rozhodnutí zvláštním způsobem (ust. § 74 odst. 2 IZ). Nejedná se však o vadu, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, tato skutečnost je však významná z hlediska splnění předpokladů dle § 204 odst. 2 o.s.ř.

Ze všech výše uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. v rozsahu výroků I. a II. potvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozhodnutí, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Toto usnesení se doručuje prostřednictvím insolvenčního rejstříku; dlužníku, zproštěnému insolvenčnímu správci, stávajícímu insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru se

pokračování

- 17 -

KSBR 29 INS 33609/2013
3 VSOL 1227/2015-B-192

však doručuje také zvláštním způsobem, přičemž lhůta k podání dovolání začíná běžet ode dne zvláštního doručení rozhodnutí.

Olomouc 29. dubna 2016

Za správnost vyhotovení:
Zuzana Žádníková

JUDr. Radka Panáčková, v.r.
předsedkyně senátu